

Hirdetések:

1. **Hétfőn délután 3-kor bibliakör, szerdán este fél 7-kor felnőtt katekézis** lesz a *plébánián*.
2. Azok számára, akik idén szeretnének szentségi házasságot kötni, **jegyescurzus** indul; ennek első alkalma **szerdán este háromnegyed 8-kor** lesz a *plébánián*.
3. Urunk bemutatásának ünnepéhez kapcsolódva **gyertyaszentelést** tartunk a *Magyarok Nagyasszonya Kápolnában* a keddi előesti misén, illetve a *Templomban* a szerda reggeli mise keretében. Aki szeretné megszenteltetni gyertyáját, hozza el azt ezen misék valamelyikére.
4. Csütörtökön, Szent Balázs napján **balázsáldást** osztunk a szentmisében. Aki nem tud jelen lenni, részesülhet az áldásban a vasárnapi misén is.
5. A héten **elsőpéntek** lesz. **Reggel 7-kor** és **este 6-kor** mutatunk be **szentmise** a *Templomban*. **Délután 5-től szentségimádásra** hívjuk a kedves híveket. Az imaóra elején csendben hódolunk a szentségi Jézus előtt, fél 6-tól elimádkozzuk a zsoltosma esti dicséretét. A mai napon lesz *beteglátogatás* is.
6. Jövő szombat **elsőszombat** lesz. Közös **rózsafüzér** imádságra hívunk mindenkit a *Templomban* **este fél 6-ra**, amit a Rózsafüzér Társulat fog vezetni. Imádkozunk az *egyházközség lelki megújulásáért*, valamint *papi és szerzetesi hivatásokért*.
7. Liturgikus ünnepek a héten: hétfőn *Bosco Szent János áldozópapra*, csütörtökön *Szent Balázs püspökre*, szombaton pedig *Szent Ágota vértanúra* emlékezünk. Szerdán *Urunk bemutatásának (Gyertyaszentelő Boldogasszony)* ünnepe lesz; ez a nap *könyörgőnap szerzetesi hivatásokért*.
8. Szeretettel várjuk a házaspárokat február 15-én fél 8-tól a *katolikus iskola ebédlőjébe* a **Házasság hete** alkalmából szervezett alkalmunkra. Az este lehetőség nyílik, hogy a házaspárok egy pohár bor mellett beszélgessenek a házasságukról, erősítsék azt vidámsággal és egy kis tánccal. Előzetes jelentkezés szükséges, amit a sekrestyében feliratkozással megtehetnek.

Hivatali idő: hétfőtől csütörtökig 9-13 óra között, pénteken 13-17 óra között.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI
KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2022. január 30. XV. évf. 5. szám

CEGLÉD RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

Cím: 2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. *Tel*: +36-53-311-144

Számlaszám: BB 10103812-08250137-00000000

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

ÉVKÖZI 4. VASÁRNAP

A válaszos zsoltár válasza: Ajkam hirdeti, * igazságot, Uram.

Kálmán Peregrin ferences szerzetest egy alkoholista barátja megkérte, menjen el abba a csoportba, ahol többekkel együtt a gyógyulás útján jártak, mert a vezetők a környezetükben élők egy-egy tagjával akartak találkozni. Az összejövetelen annyit kértek tőlük, ha hazamennek ezek az emberek, ne vágják a fejükhöz, hogy „emlékszel, akkor és akkor hogy berúgtál”, hanem engedjék őket változni, új módon élni, ezzel a bizalommal támogassák őket. Mert ahhoz, hogy változni tudjunk – összegezte Peregrin atya az összejövetelen elhangzottakat –, szükséges a bizalom. Jézust a názareti zsinagógában nagy ámulattal hallgatta a nép, „*csodálkoztak a fenséges szavakon, amelyek ajkáról fakadtak*”. Aztán, mintegy felocsúdva kérdezgetni kezdték egymást: „*de hát nem József fia?*” (Lk 4,22) Ezután megfagyott a levegő az imahelyen, ellenségessé váltak az addig mosolygós arcok. Jézus azonban meg sem próbálta elsimítani a kínos helyzetet, hanem tovább élezte azt, amikor olyan ószövetségi személyekre emlékeztette a hallgatóságot, akik a pogányok felé fordultak, és köztük tettek csodákat és nem Izraelben. Jézus radikális, üzenete nem könnyen emészthető. Nagy kísértés, hogy megpróbáljuk lekerekíteni, megszelídíteni a mondanivalóját. De nem Jézusnak kell igazodnia a mi elvárásainkhoz, hanem nekünk az övéihez. Ehhez viszont meg kell tanulnunk egyre inkább bízni benne, megtanulni elhinni, hogy amit kér tőlünk, az a mi érdekünkben történik!

Hogyan imádkozunk a Szentírással? (1. rész): Lectio Divina

A *Lectio Divina* a szöveg olvasásával, a *lectió*val kezdődik, mely fölveti a szöveg hiteles megismerésének kérdését: mit mond a bibliai szöveg önmagában? Enélkül az a veszély fenyeget, hogy a szöveg mentségül szolgál arra, hogy soha ne lépünk ki saját gondolatainkból.

Az olvasást követi a *meditáció* erről a kérdésről: mit mond a bibliai szöveg nekünk? Ezen a ponton mindenkinek személy szerint, de úgy is, mint egy közösség tagja, engednie kell, hogy a szöveg megérintse, és kérdéseket vessen föl, hiszen nem a múltban elhangzott, hanem a jelenben hangzó szavak szólnak hozzánk.

Ezután érkezünk el az *oratio*hoz, az imádsághoz, mely erre a kérdésre felel: mit mondunk mi az Úrnak válaszul az Ő Szavára? Az imádság mint kérés, közbenjárás, hálaadás és dicséret, az első mód, amellyel a Szó megváltoztat minket.

A *Lectio Divina* a *kontempláció*val zárul, melyben Isten ajándékként az Ő szemével nézzük és ítéljük meg a dolgokat, s föltesszük magunknak a kérdést: a gondolkodás, a szív és az értelem milyen megtérését várja tőlünk az Úr? (Forrás: <https://jezsuita.hu/lectio-divina/>)

Miért tartom fontosnak a rórate miséket – néhány tanúságtétel (5. rész)

Nem tudnám kizárólag észérvekkel megfogalmazni a választ, úgy érzem, ez csak egyfajta megközelítése a válasznak. Időben egy kicsit visszamennék az engem ért gyász és veszteség idejére. Akkor – és azóta is – vigasztalást, megerősítést keresve sokkal gyakrabban jártam el szentmisékre, mondhatnám „rászoktam”. Akkor, és most is egyfajta hívást éreztem és érzek, és nem csak a Karácsonyi időben. Rögtön tisztáznám, szó sincs semmiféle hallucinált hívó szavakról, vagy víziókról. Semmi misztikum vagy rajongás. A készítés – talán helyesebb is ez a szót használni a „hívás” helyett – eleinte szinte teljesen érzelmi, lelki alapú volt. Feleségemmel egykor végig egymás kezét fogva vettünk részt a szentmiséken. Amikor már egyedül mentem – azért is, hogy ott az Eucharishtiában valahogy újra együtt lehessünk – úgy éreztem, ott van mellettem, mint mindig, megismerkedésünk óta. Eszembe jutottak az evangéliumi Jézus hívó szavai is: „jöjjetek hozzám, akik megfáradtatok”... Én pedig mentem, csak azt éreztem, hogy jó ott lenni.

Talán a kiválasztott Apostolok érezhették úgy a Tábor-hegyen, hogy „Uram, jó nekünk itt lenni”... Eszembe jutnak az ifi-ének sorai: „ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, karjaimba zártalak”... Az Isten hívása mindenkinek személyre szóló is. Bizonyos, hogy erősítést kaptam, és kapok, tudom, hogy nincsenek véletlenek. Sokszor felidéztem Ady Endre gyönyörű sorait „Az Úr érkezése” című versében („amikor terhetem roskadozva vittem...”). Ez így van azóta is. Egyszerűen érzem és tudom, hogy Jézus vár (sajnos gyakran üres templomokban), csak így egyszerűen, türelmesen, és szeretettel, mint az idős, magányos édesanya, aki várja mindig már kiröppent gyermekeit. Nem kényszerít soha, mégis tud motiválni a Lélek által. Hogyan és miként, nem tudjuk. A Lélek ott fúj, ahol és ahogy akar. Egy étellel magam mögött már tudom, hogy minden kegyelem: az egész életem, a létezésem, a következő levegő-vételem. Életünk minden pillanatában ott volt és van az Isten, tudom. Egy csendes erdei kirándulásban, akár egy balatoni, vagy Duna-kanyari csodálatos naplementében, családi karácsonyainkban, de betegágyunknál és a temetésen is. És mindig adott és adott. Tudom, és érzem, hogy nekünk is kellene adni Neki, de mit? Hiszen Neki nincs szüksége semmire. És mégis: amikor Isten nekünk ajándékozza magát Karácsonykor, nekünk is illene adni valamit. Adjuk önmagunkat? De hiszen Pál Apostol mondta, hogy most még mindnyájan Istenéi, gyermekei vagyunk, de még nem tudjuk, mivé leszünk. Én – bevallom – rendkívül nehezen ébredek-kelek reggelente. Most, mint már a korábbi években is Adventben, átadtam Istennek a reggeli restségemet és az ébredési nehézségeimet. Megfigyeltem, hogy a dolgok fejben dőlnek el, sok minden elhatározás kérdése. Istentől végtelen nagy ajándékként kaptuk a szabad akaratot, a döntés szabadságát. Én úgy gondoltam, ezt az ajándékot viszem Neki, szabad akaratomból kifejezett, iránta érzett szeretetemnek ezt a megnyilvánulását. Isten szeretett előbb, hív bennünket kezdeményezőként, mi válaszolhatunk igennel, vagy nemmel, akár süketek is maradhatunk hívó szavára. Én megpróbáltam ajándékul vinni Neki önmagammat, döntési joggal rendelkező személyiséget. Minden esti imámban kértem – ha másnap élni enged –, ébresszen fel reggel, halljam meg az ébresztést. Meghallgatott – úgy tűnik, csak az utolsó négy nap nem tudtam elmenni, mert beteg lettem. Talán Isten humora, hogy az utolsó négy napon betegség miatt nem tudtam elmenni – hagyott pihenni! *K.I.*